

Laidiens: 25.10.1996., Nr. 180

Ministru kabineta noteikumi Nr. 407

Rīgā 1996.gada 22.oktobrī (prot. nr.51, 16.§)

Noteikumi par bezdarbnieka statusu

*Izdoti saskaņā ar Ministru kabineta
iekārtas likuma 14.panta 3.punktu*

1. Šie noteikumi nosaka kārtību, kādā nestrādājoši Latvijas Republikas iedzīvotāji, kas meklē darbu (turpmāk tekstā — “darba meklētāji”), griežas attiecīgā rajona vai pilsētas Nodarbinātības valsts dienesta centrā, reģionālajā centrā, nodaļā vai birojā (turpmāk tekstā — “dienesta vietējā iestāde”) un likumā noteiktajos gadījumos tiek atzīti par bezdarbniekiem (iegūst bezdarbnieka statusu), kā arī kārtību, kādā bezdarbnieki zaudē bezdarbnieka statusu.
2. Darba meklētājus reģistrē dienesta vietējā iestāde pēc viņu pieraksta vietas.
3. Darba meklētājiem, kuri ir atbrīvoti no soda izciešanas iestādēm un pirms soda izciešanas bija pierakstīti Latvijas Republikā un kuri pēc soda izciešanas vēl nav pierakstīti, jāgriežas dienesta vietējā iestādē pēc pēdējās pieraksta vietas pirms soda izciešanas.
4. Dienesta vietējā iestāde reģistrē darba meklētāju, aizpildot darba meklētāja un bezdarbnieka uzskaites karti (1.pielikums), ja darba meklētājs uzrāda šādus dokumentus:
 - 4.1. pasi vai, ja persona nav sasniegusi sešpadsmit gadu vecumu, dzimšanas apliecību;
 - 4.2. darba grāmatiņu (darba līguma grāmatiņu) un algas nodokļa grāmatiņu, bet personām, kuras līdz šim nav strādājušas, — attiecīgā rajona namu pārvaldes vai pašvaldības izdotu izziņu, kas apliecina personas iepriekšējo nodarbošanos;
 - 4.3. dokumentu, kas apliecina izglītību vai profesionālo sagatavotību;
 - 4.4. valsts valodas prasmes apliecību, ja darba meklētājs nav ieguvis izglītību valsts valodā;
 - 4.5. ja darba meklētājs ir invalīds — invaliditāti apliecinošu dokumentu, veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu komisijas atzinumu un attiecīgā rajona (pilsētas) sociālās apdrošināšanas pārvaldes izsniegtu izziņu par piešķirtās invaliditātes pensijas apmēru;
 - 4.6. personas, kas atbrīvotas no soda izciešanas iestādēm un pasi vēl nav saņēmušas, reģistrē kā darba meklētājus, ja viņi uzrāda izziņu par pēdējo pieraksta vietu, kuru izsniegusi rajona namu pārvalde (pagasta pašvaldība) vai namīpašnieks, kā arī izziņu par atbrīvošanu no soda izciešanas iestādes.
5. Dienesta vietējā iestāde darba meklētājam (bezdarbniekam) pēc reģistrācijas izsniedz apmeklējumu uzskaites lapu (2.pielikums).

6. Darba meklētājs var iegūt bezdarbnieka statusu, ja viņš:

6.1. ir Latvijas Republikas pilsonis vai ārvalstnieks (bezvalstnieks), kuram pasē vai citā personu apliecinošā dokumentā ir Iedzīvotāju reģistra atzīme ar personas kodu un atzīme par pieraksta vietu, vai ārvalstnieks (bezvalstnieks), kurš ir saņēmis pastāvīgās uzturēšanās atļauju;

6.2. ir darbspējīgs. Persona, kurai ir noteikta invaliditāte, atzīstama par darbspējīgu, izņemot gadījumus, kad veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu komisijas atzinumā ir norādīts “darbnespējīgs” vai ir noteikts simtprocentīgs darbspēju zaudējums;

6.3. ir darbspējas vecumā (no 15 gadiem līdz pensijas vecumam saskaņā ar likumu “Par valsts pensijām”);

6.4. nestrādā un viņam nav citu ienākumu vismaz valsts noteiktās minimālās mēnešalgas apmērā;

6.5. nemācās mācību iestādē dienas nodaļā;

6.6. neveic uzņēmējdarbību saskaņā ar likumu “Par uzņēmējdarbību” un citiem uzņēmējdarbību reglamentējošiem normatīvajiem aktiem;

6.7. ir reģistrēts dienesta vietējā iestādē pēc pieraksta vietas, meklē darbu un 14 dienu laikā no reģistrācijas dienas nav pieņemts darbā.

7. Darba meklētājam, kurš vēlas iegūt bezdarbnieka statusu, reģistrācijas dienā dienesta vietējā iestādē jāiesniedz iesniegums atzišanai par bezdarbnieku (3.pielikums).

8. Dienesta vietējā iestāde pēc šo noteikumu 7.punktā minētā iesnieguma saņemšanas nosaka dienu, kad darba meklētājam jāierodas dienesta vietējā iestādē, lai tiktu izskatīts jautājums par viņa atzišanu (neatzīšanu) par bezdarbnieku.

9. Lēmumu par darba meklētāja atzišanu (neatzīšanu) par bezdarbnieku (4.pielikums) pieņem dienesta vietējās iestādes vadītājs četrpadsmitajā dienā pēc darba meklētāja reģistrācijas dienas (iesnieguma iesniegšanas dienas), ja darba meklētājs uzrāda šo noteikumu 4.1. un 4.2.apakšpunktā minētos dokumentus.

10. Ja darba meklētājs, kurš vēlas iegūt bezdarbnieka statusu, noteiktajā apmeklējumu dienā attaisnojošu iemeslu dēļ nevar ierasties dienesta vietējā iestādē, darba meklētājam nekavējoties, bet slimības gadījumā — ne vēlāk kā nedēļas laikā no noteiktās apmeklējumu dienas, par neierašanās iemeslu jāpaziņo dienesta vietējai iestādei.

11. Par attaisnojošu iemeslu uzskatāma darba meklētāja slimība vai slima bērna kopšana, ierašanās tiesībaizsardzības iestādē uz izsaukuma pamata, pirmās pakāpes radnieka nāve, transporta nekursēšana vai reisa atcelšana noteiktajā apmeklējumu dienā, ja to apliecina rakstiska izziņa (darbnespējas lapa, tiesībaizsardzības iestādes izsaukums, izziņa par administratīvo aizturēšanu, izziņa par transporta nekursēšanu vai reisa atcelšanu noteiktajā apmeklējumu dienā, radnieka miršanas apliecības kopija, ja noteiktā apmeklējumu diena dienesta vietējā iestādē ir līdz septītajai dienai pēc radnieka miršanas dienas u.tml.).

12. Darba meklētājam jāierodas dienesta vietējā iestādē pirmajā darbadienā pēc attaisnojošu iemeslu izbeigšanās.

13. Ja darba meklētājs attaisnojošu iemeslu dēļ nav ieradies dienesta vietējā iestādē, ir savlaicīgi paziņojis par šiem iemesliem un iesniedzis attaisnojošu dokumentu dienesta vietējā iestādē, pēc dienesta vietējās iestādes vadītāja lēmuma 14 dienu termiņa tecējums tiek apturēts. Šajā gadījumā lēmums par darba meklētāja atzišanu (neatzīšanu) par bezdarbnieku tiek pieņemts četrpadsmitajā dienā pēc viņa reģistrācijas, neieskaitot dienas, kas kavētas attaisnojošu iemeslu dēļ.

14. Ja darba meklētājs vēlas iegūt bezdarbnieka statusu, bet noteiktajā apmeklējumu dienā bez attaisnojoša iemesla neierodas dienesta vietējā iestādē, par reģistrācijas dienu uzskatāma diena, kad viņš no jauna griežas dienesta vietējā iestādē.
15. Ja darba meklētājs zaudējis bezdarbnieka statusu šo noteikumu 20.6.–20.10.apakšpunktā minēto iemeslu dēļ un, lai iegūtu no jauna bezdarbnieka statusu, griežas dienesta vietējā iestādē laikposmā, kad viņam vēl nav šādu tiesību, par reģistrācijas dienu uzskatāma diena, kad darba meklētājs dienesta vietējā iestādē ir iesniedzis (uzrādījis) šo noteikumu 4.punktā minētos dokumentus, bet ne agrāk, kā viņš ir tiesīgs no jauna pretendēt uz bezdarbnieka statusu.
16. Ja darba meklētājs, kurš vēlas iegūt bezdarbnieka statusu, noteiktajā apmeklējumu dienā neuzrāda šo noteikumu 4.1. un 4.2.apakšpunktā minētos dokumentus, dienesta vietējās iestādes vadītājs pieņem lēmumu par darba meklētāja neatzīšanu par bezdarbnieku.
17. Ja ir pieņemts lēmums, ar kuru darba meklētājs ir atzīts par bezdarbnieku, dienesta vietējā iestāde darba meklētāju iepazīstina ar šo lēmumu, bezdarbnieka tiesībām un pienākumiem un izdara attiecīgu ierakstu viņa apmeklējumu uzskaites kartē.
18. Ja darba meklētājs nav atzīts par bezdarbnieku, dienesta vietējā iestāde izsniedz viņam šo noteikumu 16.punktā minētā lēmuma norakstu un paskaidro tā apstrīdēšanas kārtību.
19. Dienesta vietējā iestāde bezdarbniekam izsniedz izziņu (5.pielikums), kura iesniedzama rajona (pilsētas) sociālās apdrošināšanas pārvaldē, lai tiktu izskatīts jautājums par bezdarbnieka pabalsta piešķiršanu.
20. Bezdarbnieks zaudē bezdarbnieka statusu, ja viņš:
- 20.1. noslēdz darba līgumu uz nenoteiktu laiku vai darba līgumu uz laiku, kas ilgāks par diviem mēnešiem, uzsāk uzņēmējdarbību vai sāk gūt ienākumus vismaz valsts noteiktās minimālās mēnešalgas apmērā;
 - 20.2. saskaņā ar likumiem iegūst tiesības uz vecuma pensiju;
 - 20.3. saskaņā ar likumiem iegūst tiesības uz invaliditātes pensiju vai cita veida pensiju vai pabalstu un ja šo ienākumu apmērs ir lielāks par valsts noteikto minimālo mēneš algu;
 - 20.4. nonāk pilnīgā valsts apgādībā;
 - 20.5. iestājas mācību iestādes dienas nodaļā;
 - 20.6. divas reizes pēc kārtas atsakās no piemērota darba piedāvājuma;
 - 20.7. bez attaisnojoša iemesla nepilda šādus bezdarbnieka pienākumus:
 - 20.7.1. patstāvīgi un ar dienesta vietējās iestādes palīdzību meklēt darbu;
 - 20.7.2. mēneša laikā no iepriekšējās apmeklējuma dienas ierasties dienesta vietējā iestādē;
 - 20.7.3. ierasties dienesta vietējā iestādē divu darbadienu laikā no izsaukuma saņemšanas dienas;
 - 20.7.4. piedalīties dienesta vietējās iestādes organizētajos aktīvās nodarbinātības pasākumos (profesionālajā apmācībā un pārkvalificēšanāsursos, darba meklētāju kluba darbā, pildīt individuālo darba plānu u.tml.);
 - 20.7.5. ziņot dienesta vietējai iestādei:
 - 20.7.5.1. trīs dienu laikā — par pārmaiņām, kas ir pamats bezdarbnieka statusa zaudēšanai;
 - 20.7.5.2. trīs dienu laikā — par dzīvesvietas maiņu;

20.7.5.3. trīs nedēļu laikā no slimošanas sākuma — par slimības laiku, kas ir bijis ilgāks par divām nedēļām;

20.8. divas reizes pēc kārtas atsakās no profesionālās apmācības vai pārkvalificēšanās kursiem;

20.9. bez attaisnojoša iemesla neapmeklēja profesionālās apmācības vai pārkvalificēšanās kursu nodarbības vai nepilda darba līgumu par algotu pagaidu sabiedrisko darbu veikšanu;

20.10. ir sniedzis nepatiesas ziņas bezdarbnieka statusa iegūšanai;

20.11. pārceļas uz pastāvīgu dzīvi ārpus Latvijas Republikas.

21. Lēmumu par to, ka bezdarbnieks ir zaudējis bezdarbnieka statusu (6.pielikums), pieņem dienesta vietējās iestādes vadītājs.

22. Bezdarbniekam, kurš ir zaudējis bezdarbnieka statusu šo noteikumu 20.6.–20.10.apakšpunktā minēto iemeslu dēļ, ir tiesības bezdarbnieka statusu iegūt no jauna ne agrāk kā pēc sešiem mēnešiem no bezdarbnieka statusa zaudēšanas dienas.

23. Bezdarbnieks katru mēnesi dienesta vietējā iestādē ar parakstu apliecina, ka viņš neveic uzņēmējdarbību un ka viņam nav ienākumu vismaz valsts noteiktās minimālās mēnešalgas apmērā (7.pielikums). Ja bezdarbniekam ir ienākumi, jānorāda to veids un apmērs.

24. Apmeklējot dienesta vietējo iestādi, bezdarbniekam katru reizi jāuzrāda šo noteikumu 4.1. un 4.2.apakšpunktā minētie dokumenti.

25. Ja piedāvātais darbs neatbilst bezdarbnieka veselības stāvoklim, viņam jāuzrāda veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu komisijas atzinums.

26. Bezdarbniekam, kurš saņem invaliditātes pensiju, šīs pensijas indeksācijas gadījumā ne vēlāk kā mēneša laikā no pensijas indeksācijas dienas jāiesniedz izziņa par piešķirtās invaliditātes pensijas apmēru.

27. Ja bezdarbnieks maina dzīvesvietu Latvijas Republikas teritorijā, viņam jāiesniedz attiecīgs iesniegums dienesta vietējā iestādē pēc iepriekšējās pieraksta vietas. Pamatojoties uz šo iesniegumu, divu nedēļu laikā no tā saņemšanas dienas dienesta vietējā iestādē pēc bezdarbnieka iepriekšējās pieraksta vietas šo noteikumu 4.punktā minēto uzskaites karti pārsūta attiecīgajai dienesta vietējai iestādei pēc jaunās pieraksta vietas.

28. Bezdarbniekam jāierodas dienesta vietējā iestādē pēc jaunās pieraksta vietas mēneša laikā no iesnieguma par dzīvesvietas maiņu iesniegšanas dienas.

Ministru prezidents *A.Šķēle*

Labklājības ministrs *V.Makarovs*

1. pielikums

Ministru kabineta 1996.gada 22. oktobra

noteikumiem nr. 407

(logozīme)

Darba meklētāja un bezdarbnieka uzskaites karte nr.

199__ . gada ____ . _____

1. Vārds	Uzvārds
2. Dzimums (siev., vīr.)	Tautība
3. Dzimšanas gads, datums	
4. Pases sērija	nr.
5. Personas kods	
6. Pilsonība	
7. Mājas adrese	tālruņa nr.
8. Izglītība	
9. Pārvalda valodas	

I. Ziņas par iepriekšējo nodarbošanos

1. Iepriekšējā darbavieta, mācību iestāde u.c.	
2. Iepriekšējās darbavietas īpašuma forma	
3. Atlaišanas iemesls	

(datums)

4. Profesija (specialitāte), amats (kategorija)	darba stāžs (pilni gadi)
a)	
b)	
c)	
d)	
e)	
5. Kopējais darba stāžs (pilni gadi)	

II. Vēlamie nosacījumi nākamajai darbavietai

1. Profesija (specialitāte), amats	
2. Darba raksturojums (pastāvīgs, uz laiku, ar nepilnu darbadienu, darbs mājās utt.)	
3. Piedalīties algotā pagaidu sabiedriskajā darbā	
4. Apgūt profesiju	(norādīt kādu)
5. Pārkvalificēties (specialitāte)	
6. Celt kvalifikāciju (specialitāte)	